

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Quatuor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conversione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

94. Ruggier. & Riccius redeunt in Sinas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

& gratiarum actione acceptum sit rescriptum, spes profus emortuas suscitans, per se quisque vltro coniciat. Aegrè fidem sinebat oculis haberi eius obtinendi difficultas insuperabilis, magisque de caelo quam ex aula venisse argumentati sunt viri sapientes, quod vilem ad hoc peragendum & debilem manum delegisset Deus. Primus eius rogator idem qui exoratum ad Patres detulit, seruulus miles, è familia depulsi Proregis. Frequens erat is cum Ruggerio Schiaochini, eiusque virtute, & sermonibus de religione mirè captus in cathecumenum euaserat, & Ruggerio maximè addictum, qui vrbe coactus discedere confirmauerat homini, repositurum se larga manu, si quis sibi à nouo Prorege reditum impetrasset. Prorex aduenerat, & fidelis planè sub panno seruili amicus rem audet arduam, plenamque periculi. Sistit se Proregi de genibus, nostrique Interpretis nomine, Sacerdotum duorum in Sinas restitutionem ex eo petit; petitionis libellum supplicem portigit; addit libello gratiam excelsa illorum commendatione, quos vitæ sanctissimæ, admirabilis exempli, & scientiæ præstantis, non timidè laudabat, missos præterea in Sinas à summo Occidentis Patre (sic nominabat Pontificem) ad discendendas eorum litteras & mores, cæterà in regnum perinde affectos, vt si forent in eo nati; hæc, & similia tam effcaciter expressit, vt regni posthabitis legibus, & quibus nuper intonnerat edictis minacibus, seruulo Prorex annueret, & Gubernatorem iuberet libello iuxta postulata rescribere. Rescripti diplomate ad Patres perlato, necessariis dumtaxat ad victum & solum coëmendum quàm celerrimè collectis conscendere properant; ad ea contulit Gaspar Vega, reliquos Lusitanos, varij casus attriuerant: hic re optima erat, & integra, ita nostri amans vt Valignao approbante eodem nobilicium contubernio vteretur, ex quo postea Societati se adiunxit, eique Goæ tyrocinium fundauit, solitus itaque nostris inter Sinas subsidio esse, nunc vt rei poscebat necessitas in hoc se liberaliùs effudit: adiecit Cabralis, & quidam alij quicquid tunc licuit, cum fausta comprecatione quâ profecuti sunt abeuntes. Septembris initio soluunt Ruggerius, & Riccius, anno 1583. Schiaochini portas die decimo attingunt, statimque ad Gubernatorem honorificè deducuntur, qui vt erat pro tribunali sedens, iussos dicere quid vellent, obseruabat acutis oculis, & sagacitate censoria modestiam, verbáque singula, & motus rogantium quæ homo cordatus adedò suspexit, vt se illos re ipsa tales probare responderet, quales sibi descripti fuerant, viros magnos, & eius virtutis cui posset merito, & carens exemplo gratia concedi. Proin locum in vrbe inuenirent, tranquillo quod profitebantur Dei obsequio idoneum, sibi verò se id assumere, vt hunc à Prorege iis impetraret, ad hæc tam prolixè omnia detulit, tam fideliter atque beneuolè præstitit vt si foret maximè Christianus. Vrbes vndecim minores, sed frequentes & pingues Sciaochinensis ager complectitur. Harum Princeps & caput Sciaochinum; huius fortuna infelicitati reliquæ vel beari se credunt.

94.
Rugger. &
Riccius re-
deunt in Si-
nas.

dunt. Quare paucis hinc retro annis, turrim illi decernunt quales esse permutas in Sinis narrauimus, ædificio quidem mirabiles, sed quod ij potissimum somniant urbium amuleta, & fata prosperitatis cumulatiſſimæ sempiterna, quod cœli beneficis sortitæ sint aspectus, & puncto fundatæ temporis quod beatitudinis æternæ patrimonium secum trahat, ex quo sit vt primum earum lapidem non mittant, nisi mille obseruationibus, momentum illud ominatiſſimum se nactos confidant: constructur Sciachino turris, vno extra urbem milliari amœnissimo in campo ex quo & nomen Florida inuenit, in hunc Ruggerius cum duce famulo, latore diplomatis, & amicis venisset, legendum inquirens ædibus statuendis solum, hoc ideo censuit proposito aprius quod esset aliquantulum extra urbem externis inimicissimam, cuius erant de iis errores discutiendi prius exempli luce, quàm in medium populum transiretur. Eius ergo angulum à se postulari gratulanter accepit Gubernator, aiens Turrim suam clariorem fore virotum duorum vicinia, quibus parem Sinæ ex omni retro memoria vidissent neminem; concursuros procul maiori numero excitos operis magnificentia populos, & splendore virtutis quâ ipsi clarebant, de solo ne essent solliciti, obtenturum se illud à Prorege; quod vbi quamprimum confecisset, misit qui Patres admoneret, ad Turrim postridie vt adessent, se illic pariter, cum Mandarino collega, & turris Præfecto fabricæ adfuturum: sed hi nouo illo extraneorum aspectu auerti animo, & frontem ducere; nec dissimulare accessuros duobus his alios; hanc esse stropham Lusitanis solennem; expressisse illos primum, vt pauci, & in anno semel, & in paucos dies exscenderent, statimque abirent; sensim autem & multos appulisse, & tamdiu hæsisse, stationem tam firmis munitionibus roborasse, vt iam sit tolerabilius illos pati, quàm fortè in cassum eiectos cupere: quibus nihil motus Gubernator, monitis dumtaxat Patribus de reuerentia erga regni leges cuius incolæ tunc fiebant; mensus est iis campi partem, domus, & templi sed arctè capacem; quod vbi tacitè interpret innuit; templi? subdit illic Gubernator; minimè verò; templum iis destino centuplo augustius, quàm quod potuerint animo designare, templum significabat ibidem ponendum, in quod sua statua inferretur, vt benemeritis Provinciarum Rectoribus decerni mos est: verum vt illum monuit interpret non coli à nobis simulachra, sed vnum cœli Deum, visus est mirari vehementer, certò enim vir bonus persuasum habebat, nullos orbe toto religiosos reperiri, qui Deos Sinarum non colerent. Pauca tamen duobus cum collegis locutus, Patres fecit delatæ gratiæ securos, daturum se illorum vñibus integrè id templum, facta in eo sua ritusque peragerent, & honores diuinos cui vellent adhiberent: cuius doni expectatione; ne videretur petitionem præsentis eludere, attributo solo alterum tantum addi iussit, quod ædi sacre sufficeret. Hæc dum per otium tractantur, confluit tanta omnis generis turba, peregrinos duos altero ex orbe in Sinas admissosvolentiam cernere

97.
Datur iis locus ad ædificandum.

98.
Domum & templum statuunt.